SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

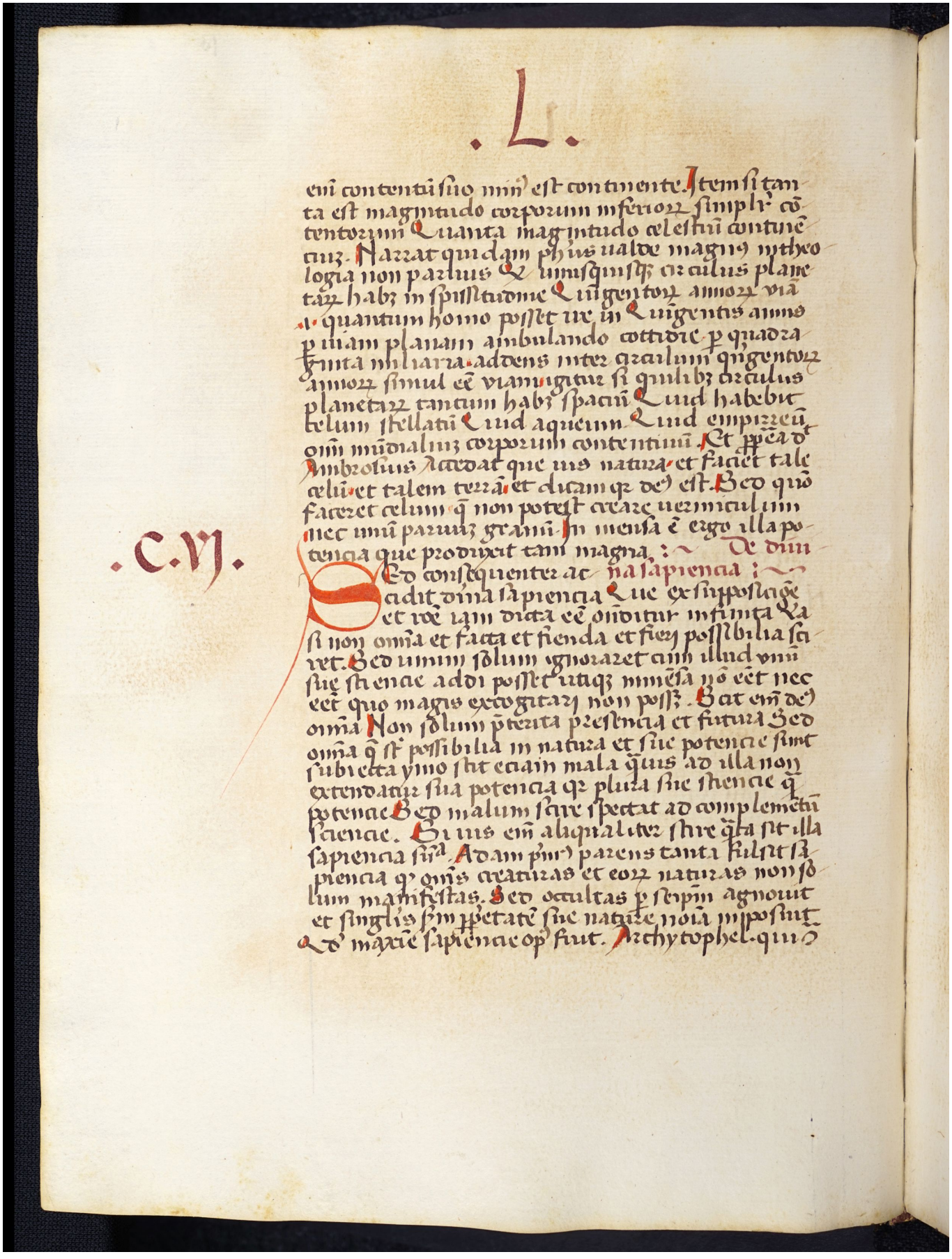

.L.

eni contentu suo min' est continente. Item si tan
ta est magnitudo corporum inferiorum simplr' co
tentorum Quanta magnitudo celestiu continē
ciuz. Narrat quidam phus ualde magnus in theo
logia non paruus Q unusquisq; circulus plane
tarum habz in spissitudine Quingentorum annorum via
.i. quantum homo posset ire in Quingentis annis
p uiam planam ambulando cottidie p quadra
ginta miliaria. addens inter circulum qngentorum
annorum simul eē viam. igitur si quilibz circulus
planetarum tantum habz spaciū Quid habebit
celum stellatū Quid aqueum Quid empirreū
omn mūdaliuz corporum contentiuū. Et ppēa dt
Ambrosius Accedat que uis natura et faciet tale
celū et talem terrā et dicam qz deus est. Sed quō
faceret celum q non potest creare uermiculum
nec unū paruuz granū. In mensa ē ergo illa po
tencia que produxit tam magna. :~ De diui
na sapiencia :~

.C.VI.

Sed consequenter ac
cidit diuina sapiencia Que ex suppositione
et rōe iam dicta eē ondit infinita Ra
si non omnia et facta et fienda et fieri possibilia sci
ret. Sed unum solum ignoraret cum illud unū
sue sciencie addi posset utiqz immensa nō eēt nec
eēt quo magis excogitari non possz. Scit enī deus
omnia Non solum pterita presencia et futura Sed
omnia q st possibilia in natura et sue potencie sunt
subiecta ymo scit etiam mala quauis ad illa non
extendatur sua potencia qz plura sue sciencie q
potencie Sed malum scire spectat ad complementū
sciencie. Si uis enī aliqualiter scire qta sit illa
sapiencia sua. Adam pmus parens tanta fulsit sa
piencia q omnis creaturas et eorum naturas non so
lum manifestas. Sed occultas p seipm agnouit
et singlis sm ppetatē sue nature noia imposuit
Qd maxie sapiencie op fuit. Archytophel. qui